

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A-VI-A CIVILĂ
Decizia civilă nr. 4362/2024
Ședința publică din data de 23 septembrie 2024
Completul constituit din:
PREȘEDINTE: Mădălina AFRĂSINIE
JUDECATOR: Raluca DIMA
JUDECATOR: Cristina NEDEA
GREFIER: Andreea Emanuela BĂLAN

Pe rol soluționarea cererii de recurs formulate de **recurenta-reclamantă** Constantinescu Maria împotriva sentinței civile nr. 7798/30.08.2024, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 22701/302/2024, în contradictoriu cu **intimata-pârâtă** BRD-GROUPE SOCIETE GENERALE SA, având ca obiect *ordonanță președințială*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă apelanta -reclamantă , prin reprezentant convențional, avocat, Corina Popescu, cu împuternicire avocațială aflată la fila 5 din dosar și intimata-pârâtă, prin reprezentant convențional, avocat Irina Stroe, cu împuternicire avocațială care se depune în ședință.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

La interpelarea Tribunalului dacă a luat cunoștință de întâmpinarea depusă, apelanta -reclamantă , prin avocat, arată că a luat cunoștință de conținutul acesteia din dosarul electronic.

Tribunalul pune în discuție calificarea căii de atac, având în vedere că instanța de fond a menționat calea de atac ca fiind recurs iar părțile au înțeles să formuleze motive de apel.

Apelanta -reclamantă , prin avocat, învederează că, potrivit art. 1000 Cod proc. Civ., calea de atac este apelul.

Intimata-pârâtă, prin avocat, învederează că a fost o mențiune greșită a instanței de fond iar calea de atac corectă este apelul, dosarul fiind repartizat greșit pe un complet de recurs.

Tribunalul constată că în mod eronat instanța de fond a considerat că prezenta cale de atac îndreptată împotriva cererii de ordonanță președințială este recursul, dispozițiile art. 1000 alin.1 Cod procedură civilă fiind clare în acest sens, respectiv calea de atac care se poate declara este apelul, motiv pentru care constată că prezentul dosar este un dosar de apel și nu un dosar de recurs, astfel că partea în mod corect a exercitat calea de atac a apelului, motiv pentru care prezentul complet de judecată va fi constituit din președinte Mădălina Afrăsinie și judecător Raluca Dima.

La interpelarea Tribunalului, părțile prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Intimata-pârâtă, prin avocat, depune în ședință întâmpinarea semnată. Învederează că a formulat întâmpinarea pentru a câștiga timp, având în vedere că apelul nu i-a fost comunicat și este vorba de o procedură cu caracter urgent.

Tribunalul încuviințează proba cu înscrisuri pentru ambele părți, apreciind proba ca fiind utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri prelabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat Tribunalul declară cercetarea judecătorească închisă, deschide dezbaterile și acordă cuvântul asupra cererii de apel.

Apelanta - reclamantă, prin avocat, solicită instanței să admită apelul și să schimbe hotărârea primei instanțe și să admită cererea de ordonanță președințială. Motivul pentru care prima instanță a respins cererea se referă la dispozițiile art. 638 alin.2 Cod proc. Civ.

Învederează că în situația în care acest articol se interpretează ca reprezentând o procedură exclusivă de suspendare a efectelor unui act juridic și, eventual, a unui titlu executoriu sau este așa cum, în opinia acesteia, rezultă în mod clar din conținutul lui, o modalitate de suspendare alături de altele. Articolul 638 se află în cartea privind executarea silită și se referă la titluri executorii. Consideră că dispozițiile acestui articol sunt aplicabile atunci când există un titlu executoriu și când se solicită suspendarea executării titlului executoriu. Nu este cazul în prezenta speță. Dispozițiile art. 638 se aplică combinat cu dispozițiile art. 719 din Codul de procedură civilă. În acest sens, arată că dispozițiile art. 713 privind contestația la executare prevăd că, în cazul titlurilor executorii care nu sunt hotărâri judecătorești, se poate invoca în calea contestației la executare apărări de fond doar dacă nu există altă cale. Dispozițiile art. 638 reglementează acest aspect, respectiv o altă cale împotriva titlurilor executorii care nu sunt hotărâri judecătorești în cadrul căreia se poate solicita și suspendarea executării acestora.

Pe de altă parte, contractele care fac obiectul cauzei sunt titluri executorii dar nu prezintă interes la acest moment pentru că nu s-au pus încă în executare silită. Acestea înainte de a fi titluri executorii sunt acte juridice care produc efecte între părți. Învederează că ceea ce a solicitat prin cererea de ordonanță, a fost suspendarea efectelor acestor acte juridice, nu suspendarea executării. Nu se poate susține, așa cum a observat că se invocă în întâmpinare, că urmărește prevenirea unei executări civile.

Precizează că nu solicită acest lucru la acest moment ci solicită suspendarea efectelor acestor acte juridice, adică a drepturilor și obligațiilor generate de raportul juridic dintre părți. În apel a invocat jurisprudența Curții Constituționale privind rațiunea ordonanței președințiale, respectiv evitarea producerii unui prejudiciu, aceasta este o cale pentru prevenirea unei vătămări. Consideră nu are rost să aștepte să fie executată silit sau până atunci când se produc efectele actului juridic și anume drepturile și obligațiile dintre părți, să facă plăți mai mult sau mai puțin voluntare prin luarea sumelor din contul bancar sau prin alte modalități, pentru că efectele se produc, pentru a putea invoca după aceea suspendarea executării silită.

Învederează că măsura urgentă prin ordonanța președințială este tocmai să prevină acest lucru. Momentan prejudiciul nu este atât de mare, dar există, pentru că s-a luat deja o primă rată din contul bancar și se fac presiuni pentru executarea obligațiilor din cele două contracte. Apreciază că există un prejudiciu.

În continuare, învederează că un al treilea argument în cadrul cererii de suspendare este că ordonanța președințială lasă la aprecierea instanței luarea acestor măsuri. Potrivit art. 22 alin. 7 stabilește că atunci când instanța trebuie să aprecieze, aceasta trebuie să aibă în vedere trei criterii esențiale, respectiv principiile generale ale dreptului, cerințele echității și buna-credință. În prezenta cauză este vorba de un consumator despre care se susține că ar fi accesat o aplicație și ar fi obținut un credit și o bancă care a acordat acest credit și urmărește obținerea unui profit. Consideră că interesele celor două părți, puse în balanță, conduc la concluzia că reclamanta nu a beneficiat de sumă pentru că există dovezi că suma a intrat și a ieșit instant din contul acesteia.

Învederează că există o prezumție că reclamanta din prezenta cauză nu a beneficiat de acea sumă de bani iar aceasta reprezintă aparența dreptului. Se plătesc rate și se produc efectele acestor rate și prin urmare există și o dovadă cu privire la prejudiciu. Banca are posibilitatea să tragă sumele de bani din contul bancar oricând, în baza acestui contract de ipotecă asupra conturilor bancare. Consideră că efectele se produc și de aici rezultă urgența, respectiv nu se mai pot încasa sume de bani pentru că toate sumele de bani merg către bancă.

În ceea ce privește neprejudicarea fondului apreciază că este clar că nu solicită să se verifice decât în mod aparent existența dreptului iar efectele înghețării acestor contracte se vor

produce temporar până la soluționarea dosarului de fond. Apreciază că susținerile pe care le face prin întâmpinare intimată în sensul că va dura mult acest dosar, sunt doar pure speculații.

În ceea ce privește oportunitatea măsurii, înghețarea efectelor contractului, aceasta nu duce la anularea drepturilor și, prin urmare, apreciază că în continuare curg dobânzi, comisionare și toate celelalte accesorii ale băncii pe care banca la un moment dat, în situația soluționării în mod nefavorabil a dosarului de fond, le va putea pretinde. Precizează că are o asigurare în acest sens.

Cu privire la argumentele din întâmpinare privind cauțiunea, învederează că nu urmărește evitarea cauțiunii dar cauțiunea nu se plătește decât într-o cerere de suspendare a executării silită și în prezenta cauză, nu se solicită acest lucru. Consideră că acest lucru nu înseamnă că banca ar fi prejudiciată pentru că aceste dobânzi și comisioane curg și prin urmare aceasta are o garanție.

Cu privire la buna-credință, arată că se află într-o situație în care drepturile le sunt afectate în mod grav, respectiv să rambursezi un credit pe care nu l-ai luat este o chestiune care nu poate să rămână nesancționată într-un stat de drept. În acest sens, precizează că prin notele scrise depuse la dosar rațiunea statului de drept este chiar garantarea realizării dreptății. La acest moment singura măsură posibilă este suspendarea efectelor pentru a vedea ce se întâmplă cu contractele respective și ulterior vor plăti dacă trebuie.

Solicită cheltuieli de judecată, inclusiv taxa judiciară de timbru, pe cale separată.

Intimata- pârâtă, prin avocat, solicită respingerea apelului ca nefondat. Un prim aspect este că în momentul de față nu este o executare silită demarată împotriva apelantei.

La interpelarea Tribunalului, apelanta- reclamantă, prin avocat, arată că dosarul de fond nu a primit termen încă.

Intimata-pârâtă, prin avocat învederează că nu a fost demarată procedura de executare silită și menționează că are informații de la bancă cu privire la faptul că nu se încearcă nici scadențarea anticipată și nici în viitorul apropiat nu urmează să fie demarată o astfel de procedură.

În momentul de față nu există nicio amenințare la adresa apelantei că ar fi executată silit. Dacă această amenințare s-ar materializa în viitor, atunci legea pune la dispoziția apelantei niște mecanisme specifice la care poate recurge pentru a obține exact lucrul pe care încearcă să-l obțină într-o manieră anticipată preventivă în acest dosar, respectiv suspendarea acestui contract în sensul în care toate operațiunile care țin de obținerea sumelor care sunt datorate în baza contractului de credit, să fie sistate.

Învvederează că aceasta este procedura firească reglementată de Codul de procedură civilă și la care poate să recurgă în contextul specific.

Astfel cum a menționat și în fața instanței acea procedură creează și un echilibru între drepturile părților. În cazul de față este vorba și de dreptul creditorului, în speță BRD, care o să fie protejat de un eventual abuz al debitorului, în sensul în care debitorul va fi obligat să achite o cauțiune pentru a suspenda efectele contractului de credit.

În continuare, învederează că în momentul de față, contractul de credit este în vigoare și nu a fost anulat de nicio instanță de judecată și toate aparențele indică faptul că acest contract a fost încheiat într-o manieră legală. A fost parcursă o procedură care este descrisă pe larg prin întâmpinare, care presupune o serie de verificări care sunt făcute de această aplicație informatică și până la momentul de față, nu există indicii în sensul în care s-ar fi semnat un contract de către o altă persoană decât apelanta. Ulterior se poate să fi dovedit în acel dosar penal sau în dosarul civil că lucrurile stau altfel, astfel cum susține apelanta.

La acest moment există un contract care produce efecte între părți care nu are niciun motiv pentru a fi suspendat în această manieră ocolită și preventivă.

Solicită respingerea apelului ca nefondat și arată că toate argumentele prezentate anterior sunt în sensul în care condițiile de la ordonanța președințială nu sunt îndeplinite, respectiv aparența de drept este în favoarea băncii, nu există urgență, etc.

Intimata- pârâtă solicită cheltuielile de judecată, pe cale separată.

Apelanta, prin avocat, învederează că se sugerează să aștepte executarea silită până va avea mijloace specifice, însă aceasta nu va putea invoca la acel moment argumente de fond privind inexistența dreptului legat de nulitatea contractului.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 7798/30.09.2024, Judecătoria Sectorului 5 București a respins cererea formulată de reclamanta Constantinescu Maria, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că prin cererea de chemare în judecată reclamanta a solicitat, pe calea procedurii ordonanței președințiale, suspendarea efectelor a două contracte, respectiv a contractului de credit având (probabil) nr. 01736334001/31.05.2024 și a contractului de ipotecă asupra conturilor bancare nr. 01736334001/31.05.2024, până la soluționarea definitivă a dosarului de fond prin care a solicitat constatarea nulității absolute a acestora și repunerea părților în situația anterioară, respectiv a dosarului nr. 22700/302/2024.

Instanța a expus dispozițiile Potrivit art. 997, Noul Cod de procedură civilă incident în cauza cu privire la care instanța a fost sesizată la data de 06.08.2024.

Instanța a apreciat că ceea ce solicită reclamanta nu este posibil a fi obținut întrucât prin suspendarea tuturor efectelor unui contract instanța ar aduce atingere prevederilor art. 1270, Cod civil, respectiv forței obligatorii a contractelor, fără a fi autorizată de lege.

Ceea ce permite legea este ca instanța să suspende executarea titlurilor de credit sau a altor înscrisuri cărora legea le recunoaște puterea executorie atunci când se solicită pe calea dreptului comun desființarea lor. Această prevedere este reglementată în cuprinsul art. 638 alin.2, Cod de procedură civilă, cererea putând fi formulată în cadrul acțiunii de fond, aceste dispoziții legale urmând a fi incidente și în cazul în care creditorul nu a solicitat demararea executării silit, precum în cazul de față, fiind vorba astfel de posibilitatea de a se dispune suspendarea efectului de titlu executoriu.

Instanța a apreciat că, în cauză, cererea este neîntemeiată pe calea procedurii ordonanței președințiale, o suspendare provizorie a efectului de titlu executoriu a celor două contracte putând fi solicitată numai în cadrul acțiunii de fond având ca obiect desființarea acestora, cu respectarea art. 719 alin. 7, Cod de procedură civilă și numai dacă reclamanta a investit instanța și cu o cerere de suspendare a efectului de titlu executoriu până la soluționarea acțiunii de fond având ca obiect desființarea celor două contracte.

Instanța a constatat că cele solicitate de reclamantă nu pot fi dispuse nici măcar în parte în baza dispozițiilor generale din materia ordonanței președințiale, în temeiul art. 997 Cod de procedură civilă, întrucât ar contraveni prevederilor art. 1270, Cod civil și ale art. 638 alin.2 prin raportare la art. 719 alin. 7, cu observarea alin.1, Cod de procedură civilă.

Astfel instanța a respins cererea formulată pe calea ordonanței președințiale ca fiind neîntemeiată.

Împotriva acestei soluții, a formulat cerere de apel reclamanta Constantinescu Maria solicitând admiterea apelului și schimbarea sentinței apelate în sensul admiterii cererii de ordonanță președințială cu privire la suspendarea efectelor Contractului de credit având probabil nr. 01736334001/31.05.2024 și a Contractului de ipotecă asupra conturilor bancare nr. 01736334001/31.05.2024, până la soluționarea definitivă a acțiunii în constatarea nulității absolute ce face obiectul dosarului nr. 22700/300/2024, cu cheltuieli de judecată.

Probe: înscrisuri, precum și orice alte probe utile justei soluționări a cauzei, admisibile în procedura ordonanței președințiale.

Prin motivele de apel, apelanta reclamanta Constantinescu Maria a solicitat admiterea apelului și schimbarea sentinței apelate în sensul suspendării efectelor Contractului de credit având (probabil) nr. 01736334001/31.05.2024 și a Contractului de ipotecă asupra conturilor bancare nr. 01736334001/31.05.2024, până la soluționarea

definitivă a dosarului nr. 22700/300/2024, prin care s-a solicitat: constatarea nulității absolute a acestor contracte și repunerea părților în situația anterioară, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, apelanta-reclamantă a arătat că mențiunea din sentința cu privire la calea de atac a recursului este greșită.

În sentința apelată se arată „Cu drept de a formula recurs în termen de 5 zile de la pronunțare”.

Potrivit art. 1000 alin. 1 NCPC, „Dacă prin legi speciale nu se prevede altfel, ordonanța este supusă numai apelului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor”.

Potrivit art. 457 N CPC, „(1) Hotărârea judecătorească este supusă numai căilor de atac prevăzute de lege, în condițiile și termenele stabilite de aceasta, indiferent de mențiunile din dispozitivul ei.

(2) Mențiunea inexactă din cuprinsul hotărârii cu privire la calea de atac deschisă contra acesteia nu are nici un efect asupra dreptului de a exercita calea de atac prevăzută de lege”.

Mențiunea din cuprinsul sentinței cu privire la calea de atac a recursului este evident greșită, întrucât, potrivit art. 1000 alin. (5) NCPC, calea de atac prevăzută de lege este apelul.

Greșita aplicare a art. 638 alin. (2) NCPC

Instanța arată că „(...) ceea ce permite legea e ca instanța să suspende executarea titlurilor de credit sau a altor înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie atunci când se solicită pe calea dreptului comun desființarea lor. Această prevedere este reglementată în art. 638 alin. 2 Cod procedură civilă, cererea putând fi formulată în cadrul acțiunii de fond, aceste dispoziții legale urmând a fi incidente și în cazul în care creditorul nu ar fi demarat procedura executării silite, precum în cazul de față, fiind vorba astfel de posibilitatea de a se dispune suspendarea efectului de titlu executoriu.

(...) o suspendare provizorie a efectului de titlu executoriu a celor două contracte putând fi solicitată numai în cadrul acțiunii de fond având ca obiect desființarea acestora, cu respectarea art. 719 alin. 7, Cod procedură civilă și numai dacă reclamanta a investit instanța și cu o cerere de executoriu până la suspendare a efectului de titlu executoriu până la soluționarea acțiunii de fond având ca obiect desființarea lor. Dispozițiile art. 719 se aplică în mod corespunzător”.

În primul rând, dispozițiile indicate de instanță se regăsesc în „Cartea V: Despre executarea silită. Titlul I: Dispoziții generale. Capitolul 11: Titlul executoriu. Art. 638: Alte titluri executorii.

Dispozițiile art. 638 alin. 2. NCPC se referă la „suspendarea executării” acestor titluri executorii și este introdusă ca o posibilitate, alături de suspendarea executării conform art. 719 NCPC, având în vedere caracterul particular al acestor titluri executorii, care nu sunt rezultate în urmare unui proces.

De asemenea, această posibilitate a fost introdusă și față de dispozițiile art. 713 alin. 2 NCPC, în forma în vigoare inițială, conform cărora „În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească, se pot invoca în contestația la executare și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, numai dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o cale procesuală specifică pentru desființarea lui [prevedere lămurită prin Legea nr. 310/2018, în sensul că această cale procesuală poate fi „inclusiv o acțiune de drept comun”].

În aceste condiții, rațiunea art. 638 alin. 2 NCPC este aceea ca debitorul, împotriva căruia a început o executare silită în temeiul unui titlu executoriu - titlu de credit, să poată formula:

-fie contestație la executare împotriva executării silite/actelor de executare, solicitând suspendarea executării silite conform art. 719 alin. 1 NCPC,

-fie acțiune în anulare, invocând motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, solicitând suspendarea executării silite conform art. 638 alin. 2 NCPC.

În acest sens, este esențială formularea folosită de legiuitor este „suspendarea executării” „poate fi cerută și în cadrul acțiunii de fond”, cu referire la formularea art. 719 alin. 1 teza finală NCPC - „Suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată”.

Chiar doctrina arată că „În cadrul acțiunii de fond se poate solicita, de către partea interesată, suspendarea executării titlului executoriu (dacă anterior a fost pus în executare), după regulile prevăzute în art. 719 NCPC (pentru motive temeinice, de regulă cu darea prealabilă a unei cauțiuni etc), care se aplică în mod corespunzător”.

Interpretarea sistematică a art. 638 alin. 2 NCPC conduce la concluzia că acesta se referă exclusiv la cererea de suspendare a executării silite.

Or, în cauza, nu există executare silită începută, deci nu sunt aplicabile aceste dispoziții legale.

În al doilea rând, deși Contractul de credit este un titlu executoriu, potrivit art. 120 din OUG nr. 99/2006, ceea ce îi conferă aptitudinea juridică de a sta la baza unei executări silite, până în acel moment, se comportă asemenea oricărui contract generator de raporturi juridice, de drepturi și de obligații.

În acest context, apelanta - reclamantă a invocat sancțiunea nulității contractului, aplicabilă și în cazul actelor care constituie titluri executorii, solicitând, până la soluționarea dosarului de fond, luarea unor măsuri provizorii pentru prevenirea unei pagube iminente.

Faptul că, în ipoteza începerii executării silite, apelanta - reclamantă ar avea la dispoziție o acțiune de fond și o cerere de suspendare a executării nu înlătură dreptul apelantei - reclamante de a invoca nulitatea actului juridic și de a solicita suspendarea efectelor acestuia.

În Decizia nr. 707/2011, Curtea Constituțională a reținut, cu referire la procedura ordonanței președințiale, ca este „procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, Curtea a constatat că, prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă [art. 997 NCPC - n.n.], nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări”.

Acceptând raționamentul instanței, ar însemna să nu existe nicio modalitate de protejare a drepturilor și intereselor apelantei - reclamante - debitoare conform contractelor atacate, de a evita prejudiciul cauzat din executarea acestora, în condițiile în care nu există o executare silită începută.

Mecanismul contractului de credit și contractului de ipotecă asupra conturilor bancare conferă creditorului drepturi ce pot fi exercitate direct, în afara executării silite, ceea ce conduce la concluzia, conform sentinței apelate, că apelanta - reclamantă nu ar avea nicio cale deschisă pentru prevenirea vătămării.

Potrivit interpretării instanței, procedura corectă ar fi fost de formulare a unei acțiuni de drept comun pentru desființarea contractelor în cadrul căreia să fi solicitat și „suspendarea efectului de titlu executoriu până la soluționarea acțiunii de fond”, iar numai grevat pe această situație premisă „suspendarea provizorie a efectului de titlu executoriu a celor două contracte”.

Nu există nicio dispoziție legală care să nu permită, prin raportare la obiectul cererii, analizarea pretențiilor apelantei - reclamante în cadrul procedurii Ordonanței președințiale, impunându-se doar analizarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 997 NCPC (sens în care a depus și jurisprudență relevantă).

În al treilea rând, apelanta - reclamantă a solicitat suspendarea efectelor contractelor, explicând (atât în scris, cât și în ședință publică) că prin suspendarea efectelor, suspendarea

executării (în sens subiectiv, nu în sensul procedural) înțelege suspendarea drepturilor și obligațiilor părților - suspendarea dreptului băncii de a solicita plata ratelor, penalităților, declarării scadenței anticipate, executării silite și a obligației corelative aparținând apelantei - reclamante.

Nu s-a solicitat suspendarea executării silite sau suspendarea „efectului de titlu executoriu” întrucât nu ar fi avut niciun folos practic în a se „suspenda efectul de titlu executoriu” al contractului, acesta rămânând în ființă și producând efecte întocmai.

Potrivit jurisprudenței recente - sentința civilă nr. 344/2024 din 13.02.2024 pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, „Prin cererea înregistrată pe rolul judecătoriei Drobeta-Turnu Severin la data de 22.12.2023 sub nr. #####/225/2023, reclamanta (...) a chemat în judecată pe pârâta (...) S.A., pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună suspendarea efectelor contractului de credit nr. (...), 08.2023. respectiv suspendarea plății ratelor, până la soluționarea definitivă a dosarului penal nr. #####/P/2023 al Parchetului de pe lângă judecătoria (...).

(...) măsura de suspendare a plății ratelor și de a executa un titlu executoriu - contractul de credit nu poate fi dispusă provizoriu în lipsa unei acțiuni de drept comun. În aceste condiții, instanța apreciază că măsurile solicitate, nu sunt măsuri provizorii, reversibile, ci măsuri definitive, care vizează dezlegarea fondului raportului juridic dedus judecății. Susținerea reclamantei legată de faptul că a formulat o plângere penală cu privire la infracțiunea de înșelăciune nu îndeplinește condițiile promovării unei acțiuni de drept comun și astfel apare ca fiind inadmisibil a se pronunța o ordonanță președințială cu privire la executarea unui contract de credit, până la soluționarea unui dosar penal având ca obiect infracțiunea de înșelăciune”.

Este de observat că petitul formulat este relativ similar cu al apelantei - reclamante . soluția de respingere a acțiunii fiind rezultatul inexistenței unei acțiuni de drept comun (condiție îndeplinită de apelanta - reclamantă), nu imposibilitatea obiectivă a suspendării efectelor unui Contract de credit pe calea Ordonanței președințiale.

Mai arată apelanta că prezentul apel se completează cu toate argumentele invocate în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată și prin notele scrise depuse la dosarul cauzei și formează împreună un întreg.

Invocă expres efectul devolutiv al apelului, conform art. 477-478 NCPC.

Față de aceste aspecte, solicită admiterea apelului și schimbarea sentinței apelate în sensul suspendării efectelor Contractului de credit având (probabil) nr. 01736334001/31.05.2024 și a Contractului de ipotecă asupra conturilor bancare nr. 01736334001/31.05.2024, până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 22700/300/2024, prin care s-a solicitat: constatarea nulității absolute a acestor contracte și repunerea părților în situația anterioară, cu cheltuieli de judecată.

Probe: înscrisuri, precum și orice alte probe utile justei soluționări a cauzei, admisibile în procedura ordonanței președințiale.

Conform art. 29 alin. 1 lit. f) din OUG nr. 80/2013, prezenta acțiune este scutită de la plata taxei de timbru.

În aplicarea art. 453 alin. 1 NCPC, arată că își rezervă dreptul de a face dovada cheltuielilor de judecată conform art. 452 NCPC.

Prin întâmpinare, intimată – pârâta BRD - GROUPE SOCIETE GENERALE S.A., a solicitat respingerea apelului ca nefondat.

Cu titlu prealabil, arată că BRD este o unitate bancară care oferă, printre serviciile sale, posibilitatea pentru clienții noștri de a încheia un contract de credit de la distanță, utilizând aplicația "YOU BRD", furnizând anumite date, răspunzând unor verificări și utilizând o semnătură electronică calificată.

În concret, parcurgerea fluxului online de creditare este un demers complex, care implică parcurgerea de către client a mai multor pași care presupun verificări de siguranță și acțiuni concrete ale clientului. După selectarea meniului privind alegerea produsului oferit de BRD (credit), clientul parcurge mai mulți pași, dintre care cei mai relevanți:

- a. Clientul furnizează informații personale, nume, prenume, număr telefon, adresă de e-mail;
- b. Clientul introduce codul OTP primit prin intermediul SMS/e-mail;
- c. Clientul își fotografiază cartea de identitate și o transmite către Bancă prin intermediul unui pas dedicat;
- d. Clientul își face o fotografie tip „selfie” și o transmite către Bancă în pasul dedicat;
- e. Clientul dă acordul pentru interogarea la Biroul de Credit;
- f. Clientul alege suma dorită și completează datele de stare civilă, venituri etc;
- g. Clientul primește pe e-mail documentele precontractuale și, ulterior, semnează contractul de credit prin semnătură electronică calificată pusă la dispoziție în mod gratuit de Bancă.

În cazul de față, din perspectiva intimei, situația de fapt confirmată în prezent este aceea că, la data de 31.05.2024, apelanta a parcurs toți pașii de mai sus, prin urmare a comunicat toate informațiile necesare (date personale, date privind starea civilă, veniturile etc), chiar și codul unic OTP, a transmis toate imaginile solicitate (fotografia tip selfie și fotografia cărții de identitate) și a semnat cu o semnătură electronică calificată toate actele aferente creditului („Contractul de credit” - Anexa 1 la întâmpinarea depusă de BRD în fața primei instanțe), astfel încât a considerat contractul perfectat și a virat Apelantei suma solicitată, de 99.900 lei, în contul deschis la ea.

În acest context, reiterează precizările solicitate de instanța de judecată în perspectiva amânării pronunțării:

Astfel, BRD a depus la dosar (Anexa 1) istoricul operațiunilor informatice derulate de către Reclamantă cu ocazia semnării documentelor contractuale.

Începând cu pagina nr. 4 a Istoricului sunt descriși pașii care s-au finalizat cu semnarea efectivă a documentelor de credit. De asemenea, se poate observa la aceeași pagină nr. 4 chiar semnătura electronică care a fost aplicată pe documentația contractuală, în data de 31.05.2024, ora: 18:49:47:

Cât privește fluxul operațiunilor care culminează cu semnarea electronică a documentației contractuale, Banca a arătat următoarele:

Clientul semnează toate documentele contractuale printr-o singură acțiune - introducerea codului OTP (one time password) - în platforma furnizorului de semnătură electronică - Namirial - unde sunt încărcate toate documentele; odată cu introducerea codului OTP, semnătura clientului este aplicată pe toate documentele din pachetul de documente semnate, conform opțiunii clientului. Acesta din urmă a avut posibilitatea de a aplica semnătura pe fiecare document în parte sau de a semna documentele, puse în prealabil la dispoziție, printr-o acțiune unică. Cu alte cuvinte, procedura semnăturii electronice oferă opțiunea de a se apela la o semnătură de tip „batch signature” («semnătură lot» - traducerea noastră) care se aplică printr-un singur click, desigur în baza unei identificări în mai mulți pași (inclusiv cod OTP).

În speță, apelanta a optat pentru o semnătură de tip „batch signature”, motiv pentru care semnătura electronică apare a fi aplicată concomitent pe toate documentele de credit (aceeași oră, același minut, aceeași secundă).

De asemenea, a arătat că fluxul de creditare online este un flux electronic, care nu presupune intervenția unui factor uman, programul pentru acesta fiind între orele 08:00 - 20:00. Cu alte cuvinte, fluxul de creditare online nu depinde de programul unităților BRD, aceasta fiind explicația pentru care documentația contractuală a putut fi semnată la ora 18:49:47, în data de 31.05.2024.

În continuare, BRD a fost informată de către Apelantă că aceasta ar fi fost victima unei înșelăciuni, sens în care ar fi sesizat și organele de urmărire penală.

Din perspectiva Băncii, contractarea creditului a fost o operațiune legitimă, autorizată, consimțământul apelantei fiind exprimat în mod valabil față de BRD urmare parcurgerii cu succes a tuturor pașilor meniți să asigure tocmai identificarea securizată a solicitantului de credit.

A afirma că, de fapt, apelanta nu și-a exprimat consimțământul în mod valabil și deci banca ar trebui să suporte un eventual prejudiciu cauzat, prin ipoteză, de o terță persoană (fraudatorul) ar conduce la situații arbitrare sau abuzuri în care banca ar suporta toate prejudiciile clienților care au furnizat (sau care pot afirma că au furnizat) toate datele confidențiale și informațiile necesare parcurgerii unui flux de creditare.

La data de 06.08.2021, apelanta a înregistrat pe rolul Judecătoriei Sectorul 5 București cererea de chemare în judecată ce face obiect prezentului dosar, prin care a solicitat în contradictoriu cu BRD:

„suspendarea efectelor Contractului de credit având (probabil) nr. 01736334001/31.05.2024 și a Contractului de ipotecă asupra conturilor bancare nr. 01736334001/31.05.2024, până la soluționarea definitivă a dosarului de fond prin care a solicitat constatarea nulității absolute a Contractului de credit având (probabil) nr. 01736334001/31.05.2024 și a Contractului de ipotecă asupra conturilor bancare nr. 01736334001/31.05.2024 și repunerea părților în situația anterioară.”

La data de 30.08.2024, Judecătoria Sectorul 5 București a pronunțat sentința apelată prin care a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată, reținând, în esență, că:

„ceea ce solicită apelanta nu este posibil a fi obținut întrucât prin suspendarea tuturor efectelor unui contract instanța ar aduce atingere prevederilor art. 1270, Cod civil, respectiv forței obligatorii a contractelor, fără a fi autorizată de lege.”

„Ceea ce permite legea este ca instanța să suspende executarea titlurilor de credit sau a altor înscrisuri cărora legea le recunoaște puterea executorie atunci când se solicită pe calea dreptului comun desființarea lor. Această prevedere este reglementată în cuprinsul art. 638, alin. 2, Cod procedură civilă, cererea putând fi formulată în cadrul acțiunii de fond, aceste dispoziții legale urmând a fi incidente și în cazul în care creditorul nu a solicitat demararea executării silite, precum în cazul de față, fiind vorba astfel de posibilitatea de a se dispune suspendarea efectului de titlu executoriu.”;

„Prin urmare, cererea este neîntemeiată pe calea procedurii ordonanței președințiale, o suspendare provizorie a efectului de titlu executoriu a celor două contracte putând fi solicitată numai în cadrul acțiunii de fond având ca obiect desființarea acestora, cu respectarea art. 719, alin. (7), Cod procedură civilă și numai dacă Apelanta a investit instanța și cu o cerere de suspendare a efectului de titlu executoriu până la soluționarea acțiunii de fond având ca obiect desființarea celor două contracte”.

„Prin urmare, instanța constată că cele solicitate de reclamantă nu pot fi dispuse nici măcar în parte în baza dispozițiilor generale din materia ordonanței președințiale, în temeiul art. 997 Cod procedură civilă, întrucât ar contraveni prevederilor art. 1.270 Cod civil, și ale art. 638, alin. (2) prin raportare la art. 719, alin. (7), cu observarea alin. (1), Cod procedură civilă”.

Împotriva hotărârii primei instanțe a fost declarat apel de către dna. Constantinescu Măria, susținându-se, în esență, că:

„dispozițiile art. 638, alin. (2) NCPC se referă la - suspendarea executării - acestor titluri executorii și este introdusă ca o posibilitate, alături de suspendarea executării conform art. 719 NCPC, având în vedere caracterul particular al acestor titluri executorii, care nu sunt rezultatul unui proces”;

„în aceste condiții, rațiunea art. 638 alin. (2) NCPC este aceea ca debitorul, împotriva căruia a început o executare silită în temeiul unui titlu executoriu - titlu de credit, să poată formula: fie contestație la executare împotriva executării silite/actelor de executare, solicitând suspendarea executării silite conform art. 719, alin. (1) NCPC, fie acțiune în anulare, invocând motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, solicitând suspendarea executării silite conform art. 628, alin. 2 NCPC.”

„faptul că, în ipoteza începerii executării silite, subsemnata aș avea la dispoziție o acțiune de fond, și o cerere de suspendare a executării nu înlătură dreptul subsemnatei de a invoca nulitatea actului juridic și a solicita suspendarea efectelor acestuia”;

„acceptând raționamentul instanței, ar însemna să nu existe nicio modalitate de protejare a drepturilor și intereselor subsemnatei - debitoare conform contractelor atacate, de a evita prejudiciul cauzat din executarea acestora, în condițiile în care există o executare silită începută”;

„nu am solicitat suspendarea executării silite (nu ne aflăm în această etapă) sau suspendarea „efectului de titlu executoriu” întrucât nu am fi avut niciun folos practic în a se suspenda efectul de titlu executoriu” al contractului acesta rămânând în ființă și producând efectele întocmai”.

Apelul este nefondat.

În primul rând, demersul apelantei tinde, în realitate, la suspendarea/contracarea unei eventuale executări silite a acesteia de către BRD în temeiul Contractului de credit; precizează faptul că BRD nu a scadențat anticipat creditul și nici nu a început vreun demers de executare silită în temeiul Contractului de credit.

În probarea primei afirmații de mai sus, citează următoarele paragrafe relevante din cererea de chemare în judecată:

Având în vedere caracterul Contractului de credit de titlu executoriu, indiferent de cauza de nulitate absolută, până la obținerea unei hotărâri judecătorești definitive de anulare, acesta va continua să își producă efectele, iar banca va porni executarea silită prejudiciind-mă prin adăugarea cheltuielilor de executare și a penalităților.

Numai prin suspendarea efectelor Contractelor până la soluționarea definitivă a dosarului de fond se poate asigura, în contextul dat, o minimă protecție a drepturilor intimitei.

Prin urmare, nu pot fi primite susținerile apelantei conform cărora nu ar urmări, de fapt, pe o altă cale decât cea pusă la dispoziție de către legiuitor, paralizarea posibilității BRD de a pune în executare Contractul de credit.

În al doilea rând, expunerea de către apelantă a rațiunii pentru care legiuitorul a reglementat posibilitatea suspendării executării silite a contractelor de credit nu este în măsură să conducă la reținerea concluziei conform căreia ar fi posibilă obținerea acestui efect pe o cale ocolită (prin promovarea unei cereri de ordonanță președințială), alta decât cea specifică.

Cum s-a arătat și în fața primei instanțe, legiuitorul a pus la dispoziția apelantei mijloace specifice de acțiune care să tindă la paralizarea caracterului executoriu al Contractului de credit, care exclud de la aplicare procedura generică a ordonanței președințiale.

A admite contrariul, înseamnă a admite că debitorul dintr-un contract de credit ar putea apela la procedura ordonanței președințiale pentru suspendarea unei (potențiale) executări silite, eludând astfel condiția plății cauțiunii menite să-l protejeze pe creditor de un eventual demers abuziv al debitorului.

Trebuie reținut în acest context că apelanta nu a oferit niciun fel de argument în combaterea susținerilor Băncii, relative la eludarea de către cea dintâi a mecanismului cauțiunii, menit să îl protejeze pe creditor de o eventuală suspendare abuzivă a executării silite.

A admite raționamentul apelantei, înseamnă a admite că întreaga procedură a suspendării executării silite ar deveni, în realitate, inoperantă; ori de câte ori s-ar întreprinde orizontul unei executări silite, debitorii (consumatori în contextul dat) ar accesa mecanismul ordonanței președințiale pentru a zădărnici realizarea creanței de către creditorul bancar, fără ca cel din urmă să beneficieze de garanțiile conferite de mecanismul suspendării executării silite, așa cum este el reglementat de prevederile art. 719 din C.pr.civ.

În mod evident, o astfel de concluzie nu poate fi primită.

Jurisprudența s-a pronunțat în același sens:

În ceea ce privește executarea silită legea instituie o procedură specială de suspendare a executării silite, reglementată de art. 719 Cod de procedură civilă, astfel că solicitarea suspendării pe care unei ordonanțe președințiale este din acest motiv inadmisibilă, deoarece tinde la eludarea procedurii speciale instituită de lege, procedură care, pe lângă rolul de a proteja interesele debitorului, are și rolul de a proteja interesele creditorului, prin condiționarea

acordării suspendării executării silite de plata unei cauțiuni. Or, dacă s-ar admite raționamentul reclamantului în sensul că suspendarea executării se poate acorda și pe calea ordonanței președințiale, în mod evident creditorul ar fi lipsit în mod nejustificat de garanțiile pe care legea i le recunoaște. Din acest motiv, excepția inadmisibilității invocată de pârâtă este întemeiată.

În ceea ce privește executarea voluntară, instanța reține că în această situație debitorul, în speță reclamantul din cauza de față, are posibilitatea să refuze executarea silită în măsura în care invocă vicii ce atrag nulitatea titlului executoriu, fără a fi necesară acordarea unei suspendări a executării, urmând ca în măsura în care creditorul ar trece la executarea silită, să poate solicita, pe calea specială prevăzută de lege potrivit art. 719 Cpc. suspendarea executării silite. Totodată, și în această variantă admiterea solicitării reclamantei ar duce la suspendarea obligațiilor sale. fără însă ca pârâta — creditoare să beneficieze de vreo garanție, deoarece suspendarea s-ar acorda fără nici o cauțiune. În legătură cu acest aspect mai trebui menționat că regula este în sensul că orice suspendare a executării presupune plata unei cauțiuni, tocmai pentru a asigura și interesele creditorului, iar nu exclusiv pe cele ale debitorului, iar în acest sens sunt relevante și prevederile art. 450 al. 4 și art. 484 al. 2 Cod procedură civilă, care reglementează situația suspendării hotărârilor judecătorești, anterior începerii executării silite, dar întotdeauna cu plata cauțiunii. Astfel, pentru aceste considerente, tribunalul constată că și excepția lipsei de interes invocată de pârâtă la fond este întemeiată.

În al treilea rând, contrar susținerilor apelantei, instanța nu a reținut că aceasta nu ar putea antama nulitatea Contractului de credit; în mod evident, nulitatea poate fi invocată, dar nu poate fi reținută în cadrul procedurii ordonanței președințiale, dată fiind analiza sumară efectuată de instanța de judecată în cadrul unei astfel de proceduri, și care nu poate prejudica fondul; în cadrul dosarului de fond inițiat de către apelanta, instanța competentă va cerceta pretensele motive de nulitate deduse judecății de către apelantă.

În al patrulea rând, nu pot fi primite susținerile apelantei, conform cărora raționamentul primei instanțe ar conduce la concluzia conform căreia „nu ar exista nicio modalitate de protejare a drepturilor și intereselor acesteia, de a evita prejudiciul cauzat din executarea contractelor, în condițiile în care nu există o executare începută ”.

Pe de-o parte, apelanta s-a limitat la a face simple afirmații, neprobate, fără a indica în concret prejudiciul generat de derularea contractului, fără ca acesta să fi fost pus în executare.

Pe de altă parte, apelanta beneficiază de toate remediile puse la dispoziție de Codul civil, având posibilitatea să refuze plata și, totodată, să opună Băncii eventuale împrejurări care ar atrage nevalabilitatea Contractului de credit; în mod evident, în acest scenariu nu este necesară suspendarea efectelor contractului.

În al cincilea rând, trebuie observat caracterul contradictoriu al afirmațiilor apelantei; pe de-o parte, scopul mediat al obținerii ordonanței președințiale în prezenta cauză este, așa cum s-a demonstrat mai sus, paralizarea dreptului BRD de a recupera silit sumele datorate în temeiul Contractului de credit; pe de altă parte, apelanta a susținut că: „nu a solicitat suspendarea executării silite (nu se află în această etapă) sau suspendarea „efectului de titlu executoriu ” întrucât nu ar fi avut niciun folos practic în a se suspenda efectul de titlu executoriu ” al contractului acesta rămânând în ființă și producând efectele întocmai”.

În concret, ceea ce urmărește apelanta este obținerea unei suspendări anticipate a executării silite ce ar putea să aibă loc împotriva acesteia în temeiul Contractului de credit, cu eludarea procedurii specifice reglementate de prevederile art. 638 și ale art. 719 din C.pr.civ.

Or, pentru toate motivele mai sus prezentate trebuie reținut că un astfel de demers nu poate fi acceptat, cu consecința respingerii apelului ca nefondat.

Cererea introductivă este lipsită de interes

Potrivit prevederilor art. 32, alin. (1), lit. d) din C.pr.civ.: „ Orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia: justifică un interes”. În continuare, art. 33 din C.pr.civ. stabilește că: „Interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere

cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara."

Or, față de împrejurarea că BRD nu a scadențat anticipat creditul și nici nu a început vreun demers de executare silită împotriva Apelantei, solicitarea de suspendare a efectelor Contractului nu-i procură acesteia niciun folos concret, motiv pentru care cererea de chemare în judecată trebuie respinsă ca lipsită de interes.

Mai mult, apelanta nu a probat faptul că ar fi incidență vreuna dintre excepțiile de la regula actualității interesului, așa cum sunt ele reglementate de prevederile art. 33, teza a II-a din C.pr.civ.:

- prevenirea încălcării unui drept subiectiv amenințat - apelanta nu a invocat un drept subiectiv, însă, dacă am aprecia că acest drept este cel al „nesupunerii sale unor forme de executare”, nu există vreo amenințare cât timp aceste forme nu sunt începute; preîntâmpinarea unei pagube iminente - din nou, dacă nu discutăm despre demersuri ale subscrisei de realizare silită a creanței generate de Contractul de credit, apelanta, la acest moment, nu poate antama o pagubă, eventuala „iminență” a acesteia depinzând de acțiunea sa proprie și ipotetică de a nu rambursa ratele; prin urmare, apelanta nu poate invoca o eventuală pagubă dacă producerea ei depinde exclusiv de voința sa;

- paguba nu s-ar putea înlătura - chiar dacă, prin absurd, am aprecia că Apelantei i s-ar produce o pagubă prin neadmiterea prezentei cereri de chemare în judecată, recuperarea sa ar urma să aibă loc de la persoanele care se fac vinovate de eventuala înșelare a acesteia.

Nu în ultimul rând, apelanta poate refuza plata ratelor de credit opunând Băncii eventuale împrejurări care ar atrage nevalabilitatea Contractului de credit, scenariu în care în mod evident nu este necesară suspendarea efectelor contractului.

Inclusiv în jurisprudență s-a reținut, într-o situație cvasiidentică, faptul că cererea de emiterea a ordonanței președințiale este lipsită de interes:

În ceea ce privește executarea voluntară, instanța reține că în această situație debitorul, în speță reclamantul din cauza de față, are posibilitatea să refuze executarea silită în măsura în care invocă vicii ce atrag nulitatea titlului executoriu, fără a fi necesară acordarea unei suspendări a executării, urmând ca în măsura în care creditorul ar trece la executarea silită, să poate solicita, pe calea specială prevăzută de lege potrivit art. 719 Cpc, suspendarea executării silite. Totodată, și în această variantă admiterea solicitării reclamantei ar duce la suspendarea obligațiilor sale, fără însă ca pârâta - creditoare să beneficieze de vreo garanție, deoarece suspendarea s-ar acorda iară nici o cautiune. În legătură cu acest aspect mai trebui menționat că regula este în sensul că orice suspendare a executării presupune plata unei cautiuni, tocmai pentru a asigura și interesele creditorului, iar nu exclusiv pe cele ale debitorului, iar în acest sens sunt relevante și prevederile art. 450 al. 4 și art. 484 al. 2 Cod procedură civilă, care reglementează situația suspendării hotărârilor judecătorești, anterior începerii executării silite, dar întotdeauna cu plata cautiunii. Astfel, pentru aceste considerente, tribunalul constată că și excepția lipsei de interes invocată de pârâta la fond este întemeiată.

Pentru toate aceste motive, BRD solicită instanței de judecată să respingă cererea de chemare în judecată ca lipsită de interes.

Neîndeplinirea condițiilor pentru admiterea cererii de ordonanță președințială

Potrivit prevederilor art. 997 din C.pr.civ.: „(1) Instanța de judecată, stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. (2) Ordonanța este provizorie și executorie. Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata sa și nu s-au modificat împrejurările de fapt avute în vedere, măsurile dispuse vor produce efecte până la soluționarea litigiului asupra fondului. (...) (4) Ordonanța va putea fi dată chiar și atunci când este în curs judecata asupra fondului. (5) Pe cale de ordonanță președințială nu pot fi dispuse măsuri care să rezolve litigiul în fond și nici măsuri a căror executare nu ar mai face posibilă restabilirea situației de fapt”

Din interpretarea textelor de mai sus și în lumina jurisprudenței recente a instanțelor române rezultă că admiterea unei cereri de ordonanță președințială presupune analiza mai multor condiții cumulative: condiția aparenței dreptului opus (2.3.1.), riscul prejudicării fondului cauzei (2.3.2.), urgența, inclusiv din perspectiva riscului suportării unui prejudiciu dificil de reparat (2.3.3.), caracterul temporar al măsurilor solicitate (2.3.4.).

În speță, analiza fiecăreia dintre condițiile susmenționate este defavorabilă apelantei, impunându-se respingerea în mod corespunzător a cererii de apel.

Aparența dreptului este în favoarea intimatei.

În primul rând, cum a arătat mai sus, contractarea creditului a fost o operațiune legitimă, autorizată, consimțământul apelantei fiind exprimat în mod valabil față de BRD urmare parcurgerii cu succes a tuturor pașilor meniți să asigure tocmai identificarea securizată a solicitantului de credit.

În al doilea rând, Contractul de credit, ca toate celelalte acte juridice, se bucură de prezumția de validitate ce nu poate fi răsturnată decât prin admiterea, după caz, a unei acțiuni privitoare la existența unei eventuale cauze de ineficacitate.

În al treilea rând, potrivit prevederilor art. 1.270, alin. (1) din C.civ.: „Contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante”.

În patrulea rând, așa cum a arătat și apelanta: „Există aparența în drept dacă instanța, pe baza unei simple verificări a aparenței dreptului, fără a intra însă în cercetarea fondului acestuia, constată că dreptul este în favoarea persoanei care solicită măsura provizorie ce face obiectul cererii de ordonanță președințială”.

Or, pe de-o parte, BRD a prezentat înscrisurile (e.g. carte identitate, poză tip selfie, contractul de credit semnat electronic) din care rezultă exprimarea de către apelantă a consimțământului, în mod valabil, prin parcurgerea cu succes a procedurii de accesare a unui credit online.

Pe de altă parte, apelanta s-a limitat la a face simple afirmații conform cărora nu ea ar fi semnatul Contractului de credit, sens în care ar fi promovat inclusiv o plângere penală.

Rezultă, așadar, că aparența dreptului este în favoarea subscrisei, cât timp analiza sumară specifică procedurii ordonanței președințiale relevă faptul că suntem în prezenta unui Contract de credit valabil încheiat.

Analiza pretențiilor apelantei presupune prejudicarea fondului

Cum a demonstrat mai sus (Secțiunea 2.3.1.), aparența dreptului este în favoarea intimatei, cât timp din cercetarea sumară a faptelor rezultă că operațiunea de creditare fost încheiată cu respectarea tuturor condițiilor de validitate.

Mai mult însă, o analiză suficient de complexă care să releve într-o manieră lipsită de orice echivoc lipsa totală a consimțământului apelantei la încheierea Contractului de credit depășește cadrul procesual al ordonanței președințiale.

Cu alte cuvinte, procedura sumară a ordonanței președințiale nu este compatibilă cu verificările impuse de pretențiile deduse judecării de către apelantă, față de complexitatea problemelor ridicate de o pretinsă ineficacitate a Contractului de credit pentru lipsa totală a consimțământului (e.g. administrarea probei cu expertiza informatică, expertiză criminalistică etc.).

În acest sens, precizează că doctrina este unanimă în sensul că cercetarea condițiilor de validitate a unui contract nu poate fi realizată în cadrul procedurii ordonanței președințiale:

„Sunt însă și litigii (...) cu titlu de exemplu: executarea unui contract, validitatea titlurilor, interpretarea sau rezilierea unei convenții (...) obligații de a face (...) care nu pot fi soluționate pe calea ordonanței președințiale, în principal pentru argumentul că s-ar statua, nepermis, asupra fondului cauzei.”

„(...) această analiză nu poate să treacă de pragul examinării sumare, fără a se pronunța asupra valabilității actelor ori asupra unor eventuale cauze de anulare ori interpretare privitoare la aceste acte.”

„instanța nu poate să cerceteze în fond valabilitatea titlului, ci trebuie să examineze valabilitatea lui formală, eficacitatea ori inopozabilitatea lui.”

Jurisprudența s-a pronunțat în același sens:

„Chiar dacă în soluționarea unei cereri de ordonanță președințială instanța trebuie să cerceteze aparența dreptului, a apreciat judecătorul de fond că, analizarea modului în care părțile și-au îndeplinit obligațiile contractuale până în prezent, modalitatea în care contractele au fost încheiate (reclamanții au fost sau nu încunoștințați în legătura cu drepturile și obligațiile lor), existența unor clauze abuzive, echivalează cu o adevărată judecare în fond a pricinii, incompatibile cu acest mijloc procesual. ”

„În ceea ce privește neprejudicierea fondului, instanța apreciază că prin analizarea criticilor reclamanților s-ar realiza tocmai o antamare a fondului, astfel că instanța ar depăși cadrul procedurii speciale a ordonanței președințiale. Reclamanții aduc în discuție pe cale de ordonanță președințială aspecte ce țin exclusiv de fondul dreptului, aspecte asupra cărora instanța nu se poate pronunța în aceasta procedură. Astfel, instanța ar trebui să interpreteze unele clauze contractuale, să analizeze legalitatea percepției comisiunilor de către bancă, precum și modalitatea în care părțile și-au îndeplinit până în prezent obligațiile contractuale asumate, aspecte ce ar echivala cu o adevărată judecare în fond a pricinii, fapt ce ar contraveni dispozițiilor legale. ”

Apelanta T.S. S.R.L. a solicitat ca, pe calea ordonanței președințiale, să se dispună obligarea pârâților L. S.R.L., A. și G.G. de a nu desființa/recolta culturile sale de rapiță cultivate în perioada iulie-octombrie 2015(...)

Prin Sent. civ. nr. 575 din data de 19.04.2016, pronunțată de Jud. U., s-a respins cererea formulată de Apelanta T.S. S.R.L.(...)

Având în vedere materialul probator existent la dosar, instanța de fond a constatat că ceea ce de dispută în cauză este, de fapt, dreptul de folosință cu privire la terenurile aparținând numitei S.A., respectiv titularul acestui drept: Apelanta sau pârâta L. S.R.L.

Or, tranșarea acestei chestiuni presupune judecarea fondului cauzei, prin administrarea unui probatoriu complex, ceea ce nu se poate realiza pe calea ordonanței președințiale.

Astfel, pentru a putea stabili titularul dreptului de folosință al terenurilor respective, se impune analiza validității contractelor de arendă încheiate în cauză prin interpretarea clauzelor acestora, fapt ce presupune o judecată pe fond. ”

Prin urmare, cât timp analiza pretențiilor Apelantei conduce la prejudecarea fondului, cererea de emitere a unei ordonanțe președințiale trebuie respinsă ca inadmisibilă.

Lipsa urgenței

Condiția urgenței impune a se verifica, în concret, care este prejudiciul suferit de reclamant, precum și imposibilitatea reparării acestuia.

Parcursul cererii de chemare în judecată relevă faptul că urgența măsurilor ce se cere a fi luate este justificată de o eventuală/ipotetică executare silită ce ar putea fi demarată de către Bancă împotriva Apelantei, în temeiul titlului executoriu reprezentat de Contractul de credit.

Or, trebuie reținut că Banca nu derulează la acest moment niciun fel de procedură execuțională împotriva apelantei, totodată, nu există nicio certitudine în sensul în care Banca ar urma să întreprindă astfel de demersuri împotriva apelantei.

Mai mult, în măsura în care Banca ar începe executarea silită pentru recuperarea sumelor datorate în temeiul Contractului de credit, Apelanta beneficiază potrivit prevederilor Codului de procedură civilă de dreptul de a suspenda executarea silită (art. 638, art. 719), precum și de dreptul de a obține anularea executării silite (art. 720); nu în ultimul rând, Apelanta are dreptul la întoarcerea executării silite (art. 723), care, raportat la solvabilitatea notorie a BRD (și a instituțiilor de credit, în general) s-ar realiza fără dificultate.

Măsurile solicitate nu sunt vremelnice

Față de modul în care apelanta și-a articulat pretențiile (suspendarea efectelor Contractului până la soluționarea definitivă a dosarului de fond), s-ar putea susține că cerința vremelnici este îndeplinită.

Totuși, trebuie observat că această cerință este satisfăcută doar în mod formal, fără a fi însă aptă să conducă la admiterea cererii de emitere a unei ordonanțe președințiale.

Pe de-o parte, suspendarea efectelor Contractului de credit ar face ca Banca să nu mai poată pretinde și recupera sumele de bani împrumutate (incluzând dobânzi, comisioane etc).

Pe de altă parte, trebuie observat faptul că soluționarea dosarului de fond ar putea depinde într-o mare măsură de soluționarea dosarului penal inițiat de către apelantă; or, este de notorietate faptul că rezolvarea cauzelor penale se întinde pe perioade nerezonabil de lungi, timp în care, fără a exista o soluție pe fondul cauzei, Banca s-ar afla în situația de a nu mai putea exercita niciunul dintre drepturile conferite de Contractul de credit, prezumat a fi fost încheiat în mod valabil.

Cu alte cuvinte, eventuala admitere a cererii de chemare în judecată ar căpăta caracter definitiv.

Jurisprudența s-a pronunțat în același sens:

„Prin urmare, printr-o măsură de acest gen, de suspendare a executării unei convenții s-ar interveni radical în raportul juridic de drept privat printr-o procedură care nu poate analiza decât pur formal aparența de legalitate și numai din punctul de vedere al reclamanților și prejudiciului lor nu și al băncii căreia măsura îi afectează însăși substanța dreptului său de a stabili dobânzi și comisioane.

Ori, în situația în care măsura ar afecta dreptul celeilalte părți, fără o analiză de fond a raportului juridic dedus judecății nu se poate dispune pe această cale, o măsură ce ar avea caracter mai degrabă definitiv. ”

BRD solicită respingerea apelului ca nefondat.

Probe: înscrisuri.

În drept, s-au invocat prevederile legale indicate în prezenta întâmpinare.

Cu titlu prealabil, deși intimata BRD SA a menționat, în cuprinsul întâmpinării depuse că cererea introductivă de instanță este lipsită de interes deși nu a mai susținut-o prin concluziile orale, văzând prevederile art.5, 6 și 9 C.proc.civ., Tribunalul va proceda, totuși, la analiza acesteia, astfel:

Condițiile generale de exercitare a acțiunii civile, care sunt, în același timp, și condițiile ce trebuie îndeplinite pentru ca o persoană fizică sau juridică să fie parte într-un proces civil, sunt următoarele: (1) are capacitate procesuală, în condițiile legii, (2) are calitate procesuală, (3) formulează o pretenție și (4) justifică un interes(art.32 C.proc.civ).

Prin interes se înțelege folosul practic urmărit de cel care a pus în mișcare acțiunea civilă, respectiv oricare din formele procedurale care intră în conținutul acesteia.

Or, în prezenta cauză având în vedere situația în care se află reclamanta, apelanta din prezenta cauză Tribunalul apreciază că reclamanta și-a probat interesul prevăzut de lege, în condițiile în care a fost deja trasă prima rată din împrumutul pe care aceasta reclamă că nu l-a contractat.

Împrejurarea învedereată de intimata pârâtă, respectiv că nu a scadențat anticipat creditul și nici nu a început vreun demers de executare silită împotriva acesteia nu goleşte de conținut prezenta cerere, apelanta reclamantă având interesul de a obține protecția drepturilor sale.

Pe cale de consecință, susținerea intimatei potrivit căreia cererea introductivă de instanță este lipsită de interes este apreciată de Tribunal ca fiind vădit neîntemeiată.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma motivelor de apel invocate, Tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 997 din C.pr.civ pentru ca o cerere să poată fi soluționată pe calea ordonanței președințiale, instanța trebuie să stabilească cu prioritate existența unei aparențe de drept în favoarea reclamantului, urmând să dispună măsuri provizorii, în condițiile în care cererea formulată are caracter urgent prin raportare la obiectul său. De asemenea, în urma soluționării unei cereri pe calea procedurii ordonanței președințiale, instanța nu poate prejudeca fondul cauzei, aspect care este în strânsă legătură atât cu aparența de drept, cât și cu măsurile care pot fi dispuse.

Cu alte cuvinte, pe lângă condițiile generale ce trebuie îndeplinite de orice cerere de chemare în judecată, pentru admiterea unei cereri de ordonanță președințială trebuie

îndeplinite, **cumulativ**, încă trei: *aparența de drept în favoarea reclamantului, urgența și caracterul vremelnic al măsurii*.

Așadar, condițiile de admisibilitate a ordonanței președințiale se analizează nu doar din perspectiva formală a condițiilor art.997 C.proc.civ. ci și din perspectiva consecințelor pe care o astfel de măsură, provizorie le poate avea asupra tuturor drepturilor părților implicate în proces. Chiar dacă în această procedură nu se recunoaște sau nu se confirmă un drept cu autoritate de lucru judecat, prin măsurile dispuse se intervine radical în raportul juridic de drept privat.

Altfel spus, măsurile provizorii întemeiate pe dispozițiile art.997 C.proc.civ. trebuie să se înscrie în limita unor măsuri conservatorii. Ori de câte ori efectele unei astfel de măsuri provizorii afectează substanța dreptului celeilalte părți, măsura nu poate fi dispusă.

Reține Tribunalul că reclamanta a formulat prezenta cerere motivat de faptul că a fost victima unei fraude, ea necontractând niciun împrumut și, cu toate acestea, intimata pârâtă deja a procedat la încasarea primei rate a creditului din contul său.

Apreciază Tribunalul că, în prezenta cauză, contrar susținerilor primei instanțe și a apărărilor formulate de intimata pârâtă, nu este vorba despre incidența prevederilor art. 638 alin.2, Cod de procedură civilă, având în vedere că, în prezenta cauza nu există începută vreo executare silită, deci nu sunt aplicabile aceste dispoziții legale, dispoziții care se regăsesc în „Cartea V: Despre executarea silită. Titlul I: Dispoziții generale. Capitolul 11: Titlul executoriu. Art. 638: Alte titluri executorii.

Pe cale de consecință, nu se poate susține că, în afară de procedura specială menționată anterior, reclamanta nu ar putea formula o astfel de cerere, dispozițiile art. 21 din Constituția României, care consacră accesul liber la justiție ca drept fundamental, fiind clare în acest sens „nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept”. Acest drept fundamental este prevăzut și în art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale: „Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor sale...”

Demersul de față trebuie să aibă în vedere și art. 41 din Constituția României și art. 1 din primul protocol adițional la convenția menționată, privind dreptul fundamental la proprietate și respectul bunurilor, precum și dispozițiile art. 20 din Constituția României, conform cărora în materia drepturilor fundamentale ale omului, nu numai *textul* legilor interne, inclusiv ale Constituției României, trebuie să respecte convențiile internaționale la care România este parte, dar și interpretarea și aplicarea acestora trebuie să fie conformă acestor norme internaționale, în caz de conflict având prioritate norma internațională.

Îngrădirea exercițiului acestei acțiuni ar reprezenta o încălcare a însuși dreptului de proprietate și a principiului liberului acces la justiție fapt ce contravine dispozițiilor legale sus menționate.

Din cuprinsul înscrisurilor depuse la dosar de ambele părți, Tribunalul apreciază că apelanta reclamantă a reușit să probeze îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de textul legal sus enunțat, după cum urmează:

Conditia referitoare la vremelnicie, constatam ca masura a fost solicitata pana la solutionarea definitiva a dosarului inregistrat pe rolul instanței de fond, înregistrat sub nr. 22700/300/2024. De asemenea, măsura solicită a fi luată prin intermediul acestei proceduri speciale nu rezolvă litigiul în fond, întrucât apelanta reclamantă solicită exclusiv suspendarea efectelor Contractului de credit și a Contractului de ipotecă având nr.01736334001/31.05.2024 și nu realizarea altor drepturi sau îndeplinirea altor obligații prevăzute în contract care să atragă vreo imposibilitate obiectivă de remediere.

În ceea ce privește îndeplinirea condiției referitoare la urgența tribunalul reamintește faptul că legea nu definește conceptul de urgență, ci indică doar situațiile ce pot face necesară și posibilă o intervenție a justiției, respectiv pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, prevenirea unei pagube iminente care nu s-ar putea repara, înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Având în vedere raporturile contractuale desfășurate de părți, Tribunalul apreciază că apelanta reclamanta a făcut dovada urgenței măsurii solicitate în sensul dispozițiilor art.249 C.proc.civ. deoarece urgența este dată de însăși natura raporturilor dintre părți, raporturi comerciale care presupun executarea la termen și întocmai a obligațiilor asumate, continuarea executării contractului de credit putând duce practic la afectarea patrimoniului apelantei(as vedea și notificarea aflată la fila 21 din dosar).

Apreciază Tribunalul că susținerea intimății potrivit căreia nefiind începută vreo procedura de executare silită a apelantei, respectiv, nefiind declarat scadent anticipat creditul demonstrează lipsa urgenței în luarea acestei măsuri nu poate fi reținută de Tribunal ca fiind pertinentă, având în vedere tocmai notificarea de la fila 21 și menționată anterior, notificare prin care i se aduce la cunoștință apelantei reclamante măsurile ce pot fi luate de intimata bancă în cazul în care aceasta nu achită debitele datorate.

Urgența, în opinia Tribunalului, este demonstrată și de faptul că, urmare a neachitării sau achitării cu întârziere a ratelor, banca intimată îi percepe apelantei reclamante comisioane și dobânzi majorate, aspect care produce efecte imediate asupra patrimoniului apelantei, apelantă care este un consumator și care se bucură de o protecție stabilită inclusiv prin Directivele UE.

Și în ceea ce privește condiția referitoare la neprejudicarea fondului, consideram ca și aceasta este indeplinită, în condițiile în care, la acest moment, instanța face doar o simplă verificare a aparentei dreptului („pipaie fondul”), aparenta care, în opinia noastră, pledează în favoarea apelantei reclamante având în vedere modalitatea în care contractul a fost încheiat. Astfel, reținem faptul ca atât doctrina cât și jurisprudența au arătat ca în cadrul unei astfel de ordonante președințiale, instanța nu analizează motivele invocate în cadrul acțiunii în constatare, ci doar realizează o verificare a situației rezultate în urma desfășurării raporturilor contractuale.

În acest sens, tribunalul urmează să acorde eficiență susținerilor apelantei, apărări care sunt susținute de sesizările acesteia vis a vis de încheierea contractului de credit de o altă persoană decât ea, aparența dreptului fiind în favoarea acesteia, însă fără a statua în niciun fel asupra acțiunii în constatare, instanța investită cu soluționarea cauzei pe fond urmând a constata legalitatea și temeinicia acesteia, cu consecințele ce se impun.

Apreciază Tribunalul că admiterea cererii este justificată de nevoia de prevenire a unei pagube însemnate în patrimoniul apelantei reclamante, pagubă ce ar atrage eforturi însemnate de remediere, costuri ridicate, derularea vreunor altor potențiale litigii pentru tranșarea raporturilor de drept.

De altfel, admiterea acțiunii nu prezintă caracter vătămător pentru intimata pârâtă, care se poate îndrepta împotriva apelantei reclamante pentru eventuale costuri suportate în mod nelegal în ipoteza respingerii acțiunii formulate de aceasta. Că prezenta cerere nu vătămă intimata în niciun fel este dovedită și de faptul că există și Contractul de ipotecă având nr.01736334001/31.05.2024, astfel că prezumtivul său drept de creanță, funcție de soluția ce se va pronunța în dosarul de fond, poate fi îndeșulată.

În aceeași ordine de idei, Tribunalul apreciază că afirmarea drepturilor apelantei reclamante facute prin petitul acțiunii nu determină transformarea acesteia într-o veritabilă acțiune de drept comun, având în vedere că instanța nu se pronunță asupra îndeplinirii obligațiilor contractuale sau legale de către societatea pârâtă, căci o asemenea cercetare este rezervată numai judecății în fond.

În raport de cele reținute anterior, Tribunalul reține faptul că apelanta reclamantă a făcut dovada întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute de procedura sumară a ordonanței președințiale, și, prin urmare, în baza dispozițiilor art.997, art.1000 cu referire la art.249 C.proc. civ. va admite apelul formulat de apelanta-reclamantă **Constantinescu Maria** împotriva sentinței civile nr. 7798/30.08.2024, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 22701/302/2024, în contradictoriu cu intimata-pârâtă **BRD-GROUPE SOCIETE GENERALE SA.**, va schimba sentința apelată și în consecință:

Va admite cererea de emitere a ordonanței președințiale formulată de reclamanta **Constantinescu Maria** în contradictoriu cu pârâta **BRD-GROUPE SOCIETE GENERALE SA**.

Va suspenda efectele Contractului de credit și a Contractului de ipotecă având nr.01736334001/31.05.2024 până la soluționarea definitivă a dosarului nr.22700/300/2024.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite apelul formulat de apelanta-reclamantă **Constantinescu Maria**, având

domiciliul ales la Cabinet de avocat „Corina Ruxandra Popescu cu sediul în str. Trifoi nr.6, sector 3, împotriva sentinței civile nr. 7798/30.08.2024, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 22701/302/2024, în contradictoriu cu intimata-pârâtă **BRD-GROUPE SOCIETE GENERALE SA**, cu sediul în mun. București, sector 1, Bd.Ion Mihalache nr. 1-7, turn BRD, având C.U.I. 361579 și J40/608/1991.

Schimba sentința apelată și în consecință:

Admite cererea de emitere a ordonanței președințiale formulată de reclamanta **Constantinescu Maria** în contradictoriu cu pârâta **BRD-GROUPE SOCIETE GENERALE SA**.

Suspendă efectele Contractului de credit și a Contractului de ipotecă având nr.01736334001/31.05.2024 până la soluționarea definitivă a dosarului nr.22700/300/2024.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 23 septembrie 2024, prin punerea la dispoziția părților a soluției de către grefa instanței, conform art.402 teza finală C.proc.civ.

PREȘEDINTE,
Judecător Mădălina AFRĂSINIE

JUDECĂTOR,
Raluca DIMA

GREFIER,
Andreea Emanuela BĂLAN

*Red.M.A./Dact.M.A/28 septembrie 2024/5ex
Judecătoria Sectorului 5 București - dosar nr. 22701/302/2024
Judecător fond – Fleșter Adina Mariana
04 Ex./Comunicat*